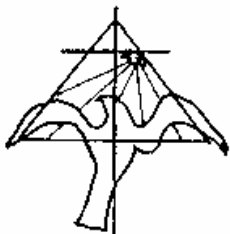

10
říjen
2002

Košířský farní list

Říjen

Růženec v rodině

Znám jednu rodinu. Žije v Praze. Rodičům Pán požehnal šesti dětmi. Nikdy neměli televizi. Neodmyslitelnou součástí jejich rodinného života je modlitba. Pevné místo společných modliteb zaujímá breviář a růženec.

Pán obdařil tuto rodinu dvojím povoláním k řeholnímu životu.

Mnozí naši současníci něco takového těžko pochopí. Možná si dokonce o nich pomyslí, že se ani nehodí do normálního moderního světa, že jde o nějaké zvláštní exoty, kteří nechápu život.

Snad bychom v této souvislosti mohli připomenout slova sv. apoštola Pavla z 1. listu Korintánům: „My jsme však nepřijali ducha světa, ale Ducha, který vychází z Boha. Tak můžeme poznat, co všechno nám Bůh dal darem. A o tom také mluvíme - ne ovšem slovy, kterými učí lidská moudrost, ale tak, jak tomu učí Duch, takže nauku pocházející od Ducha také vyjadřujeme řečí od něho vnuknutou. Ovšem člověk se schopnostmi pouze přirozenými nepřijímá ty pravdy, které pocházejí od Božího Ducha. Zdají se mu hloupé a nemůže je pochopit, protože ty věci se dají posoudit jen s pomocí Ducha. Ale člověk produchovnílý může vynést úsudek o všem, sám však nepodléhá úsudku nikoho. Neboť kdo poznal myšlenky Páně tak, že by ho mohl poučovat? Avšak naše myšlenky jsou myšlenky Kristovy.“ (1. Kor 2,12-16).

Tento Pavlův text nemá posloužit jen jako obranný štít vůči nepochopení pro věřící rodinu, která se místo časté konzumace televizních pořadů pravidelně modlí. Může nám však také pomoci ve snaze **proniknout do smyslu modlitby posvátného růžence.**

Celkem patnáct tajemství zastupuje stejný počet událostí ze života Pána Ježíše a Matky Boží Panny Marie. Musíme pokorně přiznat, že na pochopení těchto skutečností naše přirozené schopnosti nestačí. Necháme-li se však podle apoštolovy rady vést Božím Duchem, otevře se pro nás jedinečná příležitost poznávat myšlenky Páně, jinak řečeno, vyladit své myšlení a srdce na nejvrcholnější skutečnost, která rozhoduje také o našich jednotlivých životech. Rozjímáním jsme vtahováni do posvátného děje, který se nás bytostně týká, v němž je místo pro každého z nás, kde se v blízkosti Krista pro nás narozeného, poníženého a oslaveného učíme s pomocí Matky Boží jasněji pronikat k Bohu, k sobě samým, k ostatním lidem i k celému stvoření. Nevnímáme jen to, co se s námi děje, ale proč se tak děje. Tím se má posílit naše víra, naděje a láska.

Mohli bychom zde citovat nejrůznější výroky papežů, jimiž se modlitba posvátného růžence velmi naléhavě doporučuje zvláště v rodinném a farním společenství.

Mám jeden sen, v němž se všechny katolické rodiny modlí růženec každý den podle týdenního rytmu: v pondělí radostný, v úterý bolestný, ve středu slavný, ve čtvrtek radostný, v pátek bolestný a v sobotu a v neděli slavný. Ve slabší období tohoto snu se rodina modlí růženec alespoň o nedělích a zasvěcených svátcích nebo v pátek, v době adventní a postní. Jistě by se nabízely i jiné varianty růžencové modlitby. Doufám, že alespoň část tohoto snu je skutečností

P. Lohelius

Liturgický kalendář

Říjen 2002

1. úterý	Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny
2. středa	Památka svatých andělů strážných
4. pátek	Památka sv. Františka z Assisi, první pátek v měsíci →
6. neděle	27. neděle v mezidobí
7. pondělí	Památka Panny Marie Růžencové
12. sobota	Sv. Radima, biskupa
13. neděle	28. neděle v mezidobí
15. úterý	Památka sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve
16. středa	VÝROČNÍ DEN ZVOLENÍ PAPEŽE JANA PAVLA II.
17. čtvrtek	Památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka
18. pátek	Svátek sv. Lukáše, evangelisty
20. neděle	29. neděle v mezidobí
24. čtvrtek	Sv. Antonína Marie Klareta, biskupa
26. neděle	Slavnost VÝROČÍ POSVĚCENÍ KOSTELA NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE
28. pondělí	Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů
31. čtvrtek	Sv. Wolfganga, biskupa

Oznámení

- **V neděli 6. října bude slavnostně požehnána nová socha Madony v kostele sv. Jana Nepomuckého.** Tento obřad bude součástí pravidelné nedělní bohoslužby, která začíná v 9,00 hod. Všichni farníci a hosté jsou pak srdečně zváni do farního sálu na malé pohoštění.
- **Generální podzimní úklid kostela sv. Jana Nepomuckého a jeho okolí se koná v sobotu 12. října od 8,00 hod. do oběda.** Pomoc při úklidu je očekávána především od mladších zdatných farníků.
- **Katecheze dospělých a společenství mladých farníků** bude pokračovat **v sobotu 12. října** po večerních bohoslužbách.
- **Výlet mládeže do Dobříše** s prohlídkou zámeckého parku a nového farního centra, s následnou menší túrou do Mníšku pod Brdy se uskuteční **v sobotu 19. října**. Sraz v 8,20 na autobusovém nádraží Na knížecí, nástupiště č. 19 v ulici Ostrovského. Odjezd autobusu je v 8,40. Srdečně zveme všechnu mládež z farnosti.

Dopis tvůrce sochy Pany Marie pro kostel sv. Jana Nepomuckého

Děkuji za možnost napsat několik slov o soše Panny Marie, kterou jsem vymodeloval a která našla místo ve Vašem kostele.

Před čtyřmi roky jsem byl požádán farním společenstvím v Mrtníku u Hořovic, abych pro ně zhotovil sochu Madony na místo původní dřevěné plastiky, která byla ukradena. Byl to smutný pohled na prázdnou zlacenou schránku uprostřed oltáře. Jako dokumentace původní sochy zůstala jen malá fotografie. Uvědomil jsem si na tomto místě v malém gotickém kostelíku, kolik vzpomínek je doslova naakumulováno v prostoru, kde socha stála.

Začal jsem modelovat postavu Madony s Ježíškem a měl před očima prázdné místo na oltáři. Uvědomoval jsem si, že nemohu vytvářet zpodobení Panny Marie, to není a nemůže být portrét, ale mohu vytvořit tvary, které povedou pozornost, budou klíčem k otevírání cesty, která vede k vnitřním vzpomínkám, rozjímání a myšlenkám o osobě matky Ježíše. Nechtěl jsem postavit lidem, kteří hledí na sochu, před oči tvary, které budou na sebe strhávat pozornost svou originalitou nebo překvapivostí, uzavíral bych tím cestu. Snažil jsem se shromáždit tvary dobře známé, které vedou pozornost za tuto sochu k vnímání osoby Panny Marie.

Sochu jsem dokončil a odlil. Z technických důvodů byl jako materiál zvolen plněný laminát a to z důvodů hmotnosti sochy i pro možnost nanesení polychromie a zlacení. Z formy jsem odlil dva totožné odlitky. Jeden z odlitků byl dokončen v barevné polychromii - má vděčnost v tomto případě patří sochaři panu Karlu Stádníkovi, který vytvořil i dvě zlacené korunky - pro kostel v Mrtníku. Socha byla posvěcena panem biskupem Liškou jedné krásné podzimní neděle. Druhý odlitek jsem si ponechal pro sebe v ateliéru.

Tuto sochu jsem měl v ateliéru na očích a stala se i pro mne a mou rodinu malými vrátky, kterými vstupuje pozornost po cestě sochařských tvarů k zamýšlení a rozjímání o osobě Panny Marie. Pater Lohelius mne pozval do Vašeho projektu na doplnění interiéru kostela sv. Jana Nepomuckého o sochu Madony. Myslím, že architektonické řešení umístění sochy je velice zdařilé. Po dohodě s architektem jsem na povrch plastiky nanesl polychromii, která imituje barvu kamene-opuky.

Děkuji za pozvání na žehnání této sochy v neděli 6. října.

sochař Petr Váňa

V Karlíku 18. září 2002

Okénko víry

Pokračujeme v uvedení úryvků z knížky Františka Štveráka: Malý katechismus v číslech od 1 do 10. Na řadě je číslo **DVĚ**.

2 prameny víry:

1. Písmo svaté.
2. Ústní podání (tradice).

2 části Písma svatého:

1. Starý Zákon (zjevení před Kristem -45 knih).
2. Nový Zákon (zjevení po Kristu - 27 knih).

2 přirozenosti v Kristu Pánu:

1. božská.
2. lidská.

2 výbavy má člověk:

1. lidské tělo.
2. nesmrtelnou duši.

2 oběti se přinášely ve St. Zákoně:

1. krvavé.
2. nekrvavé.

Dvojí jsou přikázání:

1. Zákon Boží daný všem lidem pro všechny časy - desatero.
2. Patero přikázání církevních, jakožto základních požadavků křesťanského života.

Dvojí je milost Boží:

1. posvěcující,
2. pomáhající.

2 svátosti mrtvých:

1. křest,
2. pokání.

Dvojí lítost nadpřirozená:

1. dokonalá,
2. nedokonalá.

Dvojí odpustky:

1. plnomocné (prominutí všech trestů za hříchy již odpuštěné),
2. neplnomocné (prominutí větší nebo menší části trestů za hříchy již odpuštěné).

2 druhy hříchů:

1. smrtelné (těžké),
2. všední (lehké).

Dvojí překážky manželství stanovila Církev:

1. Překážky, manželský svazek úplně vylučující (bližší stupně pokrevního příbuzenství a různost náboženství).
2. překážky, které činí manželský svazek nedovoleným (různost vyznání).

2 hlavní přikázání:

1. Miluj Pána Boha svého z celého srdce svého, z celé duše své, z celé mysli své!
2. Miluj bližního svého jako sebe

samého!

Dvojí soud čeká každého:

1. soukromý (ihned po smrti),
2. obecný (na konci světa).

2 hlavní části církevního roku:

1. doba vánoční,
2. doba velikonoční.

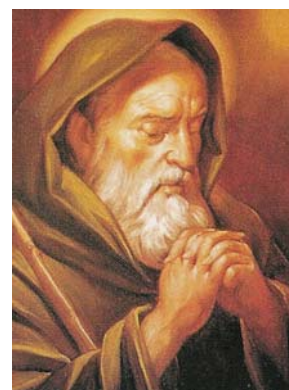
2 doby zakazují hlučné svatební veselí:

Advent a půst.

FARNÍ PUTOVÁNÍ

V sobotu 21. září 2002 vykonali košířští farníci, vedení svým farářem P. Lohelem, Th.D., další z mariánských poutí. Putování zorganizoval a zajistil (jako obvykle perfektně) Václav Plíšek. Tentokrát odjžděli poutníci připraveni na hlavní cíl své pouti článkem P. Lohela v zářijovém čísle Košířského farního listu, informujícím o Řádu nejmenších bratří (OM) sv. Františka z Pauly. Komunita nejmenších bratří – paulánů totiž spravuje poutní místo **Vranov u Brna.**

Historie tohoto místa sahá, podle tradice zaznamenané kronikáři paulánského řádu, až do roku 1240, kdy zde byl na přimluvu Matky Boží vyléčen ze slepoty moravský zemský úředník Vilém. Z vděčnosti za své uzdravení nechal na Vranově postavit dřevěný kostel, který se stal cílem poutníků ze širokého okolí.

PANNO MARIA VRANOVSKÁ
ORODUJ ZA NÁS

Nynější farní kostel na Vranově zasvěcený Narození Panny Marie byl vybudován v letech 1617-1633 knížetem Maxmiliánem z Liechtensteinu a jeho chotí Kateřinou, pocházející ze starobylého moravského rodu pánů z Boskovic a Černé Hory. Stavbu kostela v raně barokním slohu provedl brněnský stavitel Ondřej Erna podle plánů jezuita Jana Maria. Jedná se o ojedinělou památku z období manýrismu u nás, vybudovanou v době třicetileté války.

Po r. 1633 vybudovali zakladatelé u kostela klášter a povolali do něj 12 paulánských mnichů z Francie. Ti si také patrně ze své vlasti přinesli líbeznou sošku Panny Marie, dílo neznámého francouzského řezbáře. Panna Maria má něžně nakloněnou hlavu, ruce sepjaté k modlitbě a po barokním způsobu je oděna do pláště, ozdobena korunkou a na hrdle má zavěšeno nejvyšší evropské vyznamenání – řád Zlatého rouna, dar knížat z Liechtensteinů. V době josefínských reforem

(1784-85) byl klášter zrušen; činnost řádu byla obnovena až v r. 1992.

Kostel je jednoduší, se čtyřmi bočními oltáři, vyzdobeným, i význačnými malíři

tehdejší doby. Oltární obraz Nejsvětější Trojice pochází od vídeňského malíře Paula Trogera.

Toto vše (a ještě mnohem více) nám pověděl ve své uvítací promluvě člen komunity paulánů Otec Pavel Havlát. Jeho barvitě líčení jak konkrétně pomáhala a pomáhá Panna Maria vranovská, když se k ní s prosbami o pomoc obrací jako ke své opravdové matce, včetně důvěrného oslovení „maminko“, nenechalo nikoho z nás - poutníků na pochybách, že mateřská láska dokáže opravdové divy i v dnešní tak sekularizované době. Otec Pavel nás uchvátil svým procitěným projevem i přáním, abychom si z vranovské pouti přinesli „zlaté srdce“, aby i naše srdce se podobala srdci Mariinu. Navodil tak dobrou duchovní atmosféru pro následující slavení koncelebrované liturgie s P. Lohelem za varhanního doprovodu a zpěvu našeho pana varhaníka

Plíška. Po mši svaté jsme si

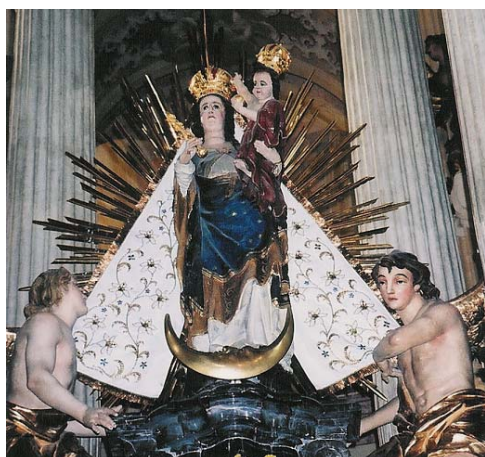
ještě mohli prohlédnout kostel a boční kapli kde je celoročně vystaven velký pohyblivý betlém.

Poté následovala návštěva Duchovního centra sv. Františka z Pauly o jehož chod se starají Nejmenší bratři sv. Františka z Pauly ve spolupráci se Školskými sestrami sv. Františka z Assisi. Zde se nás ujala sestra představená Zdislava, která nejen přiblížila práci Centra a ukázala nově vybudované prostory pro jeho práci, včetně ubytovacích kapacit a přednáškových sálů, ale také vyzdvihla dobrou spolupráci obou svatých Františků na díle duchovní obnovy. Dobrý oběd v jídelně Centra s poslechem záznamu interview kardinála Tomáška u příležitosti jeho 80. narozenin byl vhodným zakončením první části našeho putování.

Další cesta krásnou přírodou Moravského krasu nás po bezchybné navigaci P. Lohela zavedla na poutní místo **Křtiny**. Chrám Jména Panny Marie ve Křtinách je právem nazýván „perlou Moravy“. Překrásnou barokní stavbu vystavěl stavitel F. Ritz z Brna podle projektu G. Santiniho v letech 1728-50. Rozlehlý chrám je bohatě vyzdoben (fresky, sochy) díly tehdejších renomovaných umělců, hlavní volně stojící oltář je obklopen ušlechtilou sloupovou architekturou. S chrámem je oboustrannými ambity spojena kaple sv. Anny.

Historie Křtin je spjata s řeholí původem francouzského řádu premonstrátů. Křtiny jsou poprvé uváděny jako majetek premonstrátského řádu v Zábrdovicích již v r. 1237.

Gotická kamenná socha Panny Marie s Ježíškem umístěná na hlavním oltáři je podle současných znalostí dílem neznámého francouzského sochaře (viz zmiňovaný původ premonstrátského řádu ve Francii). Madona je barokně upravena; má široký šat, v pravé ruce žezlo, stojí na půlměsíci a na její hlavě i na hlavě Ježíška jsou korunky. Podle pověsti byla socha nalezena po velké bouři nedaleko obce. Na tomto místě dodnes stojí sloup s mariánským obrázkem. V r. 1648 se v Brně objevil mor a poutníci přicházeli prosit Matku Boží o pomoc. Mor ustal a vděční věřící přenesli r. 1651 sochu Panny Marie na hlavní oltář tehdejšího premonstrátského kostela. Do kláštera se vrátili premonstráti, ale v r. 1784 musili opět svůj klášter v Zábrdovicích opustit a do dnešních časů se do něj nevrátili.

I ve Křtinách se nám podal zasvěcený historický výklad místní pan farář a po krátké modlitbě a zpěvu mariánské písně jsme se vydali na zpáteční cestu. V autobusu jsme pak nacvičili a posléze i přezpívali dlouhou mnohaslokovou poutní mariánskou píseň (do té doby nám všem neznámou), kterou zpívali moravští poutníci na Vranově při loučení s Pannou Marií vranovskou. Všem se nám líbila její melodie i to, s jakým procítěním ji věřící zpívali, když pomalu jejich průvod couval z vranovského kostela (velmi impresivní pro nás neznámý způsob loučení s poutním místem).

Na závěr si dovolíme citovat z drobné publikace křtinského faráře Františka Marka z r.1935:

„Správně vykonaná pout' jest spojena s velkými užitky. Pout' nemá za svůj cíl radovánky, ale jest to cesta kající a sebezapření, jest to námaha a oběť, a proto je pout' skutkem dobrým a pro nebe záslužným. Na poutním místě cítí se člověk blíže Bohu, všechno co vidí a slyší povzbuzuje ho ke zbožnosti, k dětinné důvěře, k vroucnější modlitbě, k většímu milování Boha, k úctě a následování Panny Marie.“

Kěž tyto užitky se projeví i na nás, košířských poutnících.

M.B.

Literatura: F.Odehnal: *Poutní místa Moravy a Slezska. Debora, 1995*
R. Perka, M. Flegl: *Poutní místa. Průvodce Olympia, 1991*

K přemýšlení (výroky sv. Ignáce z Loyoly)

Jestliže zlý duch pokouší k hříchu prudkým záchvatem zlých vášní, musíme se bránit zvláštními a mimořádnými prostředky dobrovolné kázně.

Klín se vyráží klínem, mimořádná nemoc vyžaduje mimořádný lék. Kde hrozí větší nebezpečí, musí se mu čelit silnějšími prostředky. Tlaku vzdoruje jen protitlak.

I když na nás doléhají mnohá pokušení, i kdyby byla sebeprudší, nesmíme se jim poddat. Nebe je vždycky mocnější než peklo, milost je vždy silnější než ďábel. „Bůh nedopustí, abyste byli zkoušeni víc, než snesete“ (1 Kor 10,13)

Horší než válka je strach z války. Nejnebezpečnější je mít strach z nepřítele. Bojíš-li se, jsi již na polovic poražen. Naše odvaha odzbrojuje nepřátele. Postavíme-li se na odpor, klesají na mysl.

Útočí-li na tebe často mnoho nepřátel, věz, že se ti nabízí příležitost k vítězství. Bůh chce, abys zvítězil, proto musíš pocítit nepřátele.

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, V.Plíšek, M.Práger
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	170 výtisků
	Neprodejné